

CİNLER HAKINDA KUR'ÂN NE DİYOR (3)

(...dünden devam)

"Bazı kimseler de cinnin, insan bedenlerinden ayrılmış olan insan rûhları olduğunu söylemişlerdir. Onlara göre rûhlar bedenlerden ayrılınca rûhsal âlemdeki rûhsal sırların kendilerine açılmasıyla güçleri ve olgunlukları artar. Rûhun ayrıldığı bedene benzer bir beden hasıl olunca, aradaki benzerlik dolayısıyla o rûh ile o beden arasında bir çeşit ilişki kurulur ve bedenden ayrılmış olan rûh, kendi bedenine benzeyen o bedene, işlerinde ve düşüncelerinde yardımcı olur.

Genel kanıya göre cinler, meleklerden ve insan rûhlarından ayrı, madde yönleri bulunan, fakat rûhsal yönleri ağır basan varlıklardır. Cinler, rûhsal varlıkların bir türüdür. İtaate ve isyana kabiliyetli ve bundan dolayı da sorumlu olan varlıklardır. Cinlerin de peygamberleri, uyarıcıları vardır. Fakat onların peygamber ve uyarıcıları, kendi içlerinden mi çıkmıştır, yoksa insan peygamber ler, onların da mı peygamber idir, sorusu, tartışma konusudur. Cinlerin de Müslümanı, kâfiri vardır. Cinlerin kâfirleri, şeytân lardır. Cinler içinde Allah 'a ilk isyan eden, baş şeytân İblîs'tir. İblîs, cinlerin atası değil, Allah 'a ilk isyan eden cindir. Çünkü yüce Allah , İblîs'in cinlerden olduğunu ve Rabbinin buyruğu dışına çıktığını bildirmiştir."

[1]

Cinlerin Kur'ân Dinlemesi:

Cin Suresinin 1-15. âyetlerde, cinlerden bir grubun Kur'ân dinleyip ona inandıklarını; artık bundan böyle yüce Allah 'a ortak koşmayacaklarını; Allah 'ın eş ve çocuktan münezzehe olduğunu; içlerinden bir ahmakın, Allah 'a yakışmayan bâtil sözler söylediğini; insanların ve cinlerin, Allah hakkında yalan söz söylemeyeceğini sandıkları için onun sözüne kandıklarını; fakat bu Kur'ân 'ı dinledikten sonra onun yalan söylediğini anladıklarını; insanlardan bazı kimselerin, cinlere sığınarak onları şımarttıklarını; cinlerin de müşrik kâfirler gibi Allah 'ın, ölen kimseyi diriltmeyeceğini sandıklarını; gayb haberleri almak, yüce meleklerin sözlerini duymak için göğe çıkmak istediklerini; fakat gök, melekler ve ışınlarla beklendiği için ona yaklaşamadıklarını; eskiden gökte oturup haber dinlerlerken, şimdi böyle bir şey yapanın, derhal ışınlarla yakıldığını; artık gökten haber alamadıkları için yerdekilere kötülük mü, iyilik mi

yapılacağını bilmediklerini; kendileri arasında da iyilerin ve iyi olmayanların bulunduğunu; kendilerinin de çeşitli fırkalara, mezheplere ayrıldıklarını; ne yerde durmakla, ne de kaçmakla Allah

'ın dilediğine engel olamayacaklarına inandıklarını; doğruya götüren Kur'ân

'ı duyunca Müslüman olduklarını; Rabbine inanan kimsenin, yaptığı iyiliklerin karşılığını tam alacağından ve kendisine haksızlık yapılmayacağından emin olacağını; kendilerinin içinde de Müslümanlar ve haktan sapanlar bulunduğunu; Müslüman olanların doğru yolu arayıp bulduklarını; yoldan sapanların ise cehenneme odun olduklarını söylediklerinin, Peygamber (s.a.v.)e vahyedildiği bildirilmektedir.

[1] . Mefâtîhu'l-ğayb: 30/148-149.

(devamı yarın..)